

Šly panenky po silnici

Šly pa-nen - ky po sil - ni - ci, to čas - ně z rá -
 4 jed - na pra - ví, to mě mr - zí ta - hle ko - vár -
 na, V té ko - vár - ně dě - lá chas - ní - ček,
 7 na.
 Jmé - no je - ho jes - tiť Lud - ví - ček, Lud - ví - ček, da - la bych mu
 10 z u - pří - m - nos - ti na sta hu - bi - ček.

2. My kováři s černou tváří, my jsme pašáci,
 komu se zdá těžká práce, nám je legrací.
 Železo „hucuje“ ve ohni,
 kovadlinka berní, jen zvoní, jen zvoní,
 když přibíjíme podkovy vranému koni.

3. Před vánoci, dlouhé noci, radost s milou spát,
 není slyšet nic jiného, než vítr foukat.
 Zafoukej, větříčku, z Dunaje,
 řekni mojí milé ať sem jde, ať sem jde,
 budeme se milovati do bílého dne.